

متن پرسش

سلام علیکم: آیا نتیجه عمل به این دستور که در انجام نوافل رعایت حالت روحی خودمان را بنماییم این نخواهد شد که نهایتاً هیچ عمل مستحبی (خصوصاً اعمالی چون نماز شب که همراه با مشقت است) از ما صادر نشود؟ چرا غالب انسانها ابتدأً شوق و رغبتی به مستحبات ندارند و برای انجام آنها گریزی از قبول مقداری رنج و تعب و تحمیل بر نفس نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نه چندان به خود سخت‌گیری کنید، و نه چندان نسبت به امور مستحب، سهل‌انگاری نمایید. موفق باشید